

Објекти у војној бази „Југ“

Војна грађевинска установа „Београд“

Лидер се враћа

После неколико година таворења, па и пропадања које је захватило и најмоћније грађевинске фирме, војни неимари враћају се на место које им, с обзиром на доказано знање и постигнуте резултате у земљи и иностранству, с правом припада

Иако се бави грађевинским пословима, који данас на тржишту рада немају блиставу перспективу, Војнограђевинска установа „Београд“ има чиме да се похвали. Захваљујући амбициозном менаџменту и подршци Министарства одбране, коју запослени у ВГУ својом стручношћу и резултатима постигнутим за последњих неколико година, несумњиво заслужују и значајки користе, „војни неимари“, упркос незавидној ситуацији у грађевинском сектору у Србији, имају обезбеђене послове и за наредни период. А то значи да имају и осигурана редовна примања, што, нажалост, није тако честа појава у српском грађевинарству.

После вишегодишње кризе, која у време санкција није мимоишла ни Војнограђевинску установу, после неизбежног смањења броја радних места, изазваног мањим обимом посла, фирма која је, дугогодишњим изузетно квалитетним радом у иностранству и широм Југославије, стекла завидну репутацију експерта за изградњу резиденцијалних и специјализованих војних објеката, деведесетих година прошлог века нашла се на нежељеној раскрсници, без перспективе, суочена и с одливом стручног, најбољег кадра. Стварност за војне грађевинаре тада није била нимало ружичаста. Уместо у изградњи нових касарни, војних складишта, резиденција и стамбених зграда, запослени и застарела механизација ангажовани су у санирању штете проузроковане бомбардовањем. Почетак новог века није обећавао ништа добро.

Нови почетак

Све до средине 2005. године кризи се није назирао крај. Иако је тада било свега 460 запослених (од некадашњих 1.000, па и више, у срећније доба), застарела механизација, нерационална градња, ниска продуктивност и економичност пословања, неповољна старосна структура и смањен број производних радника нису омогућавали ефикасну конкуренцију Војне грађевинске установе на тржишту у Србији, а о иностранству се више, готово, није ни размишљало. Рез је био неизбежан, па је постављено ново руководство, од кога су се тражиле, па и очекивале, нове идеје. Срећом, поверење је поклоњено постојећем стручном кадру, изабраним људима који су, углавном, заједно провели више деценија. Међу њима се истакао Раденко Сузић, инжењер и руководиоца, који је од првог дана своје професионалне каријере у Војној грађевинској установи. Стога, захтеви Министарства одбране њему нису били ни страни ни немогући. Знао је чиме располаже, шта може и шта уме, знао је шта да тражи и шта може да обећа.

– Ми смо још осамдесетих година прошлог века с буџетског пословања прешли на доходовни принцип стицања и расподеле прихода – каже Раденко Сузић, заступник директора Војнограђевинске установе „Београд“. – Тада нам је био циљ повећање рационализације грађења, побољшање продуктивности и економичности пословања, подизање нивоа одговорности за коришћење капацитета и повећање самосталности војних установа у коришћењу слободних производних капацитета. Те циљеве ми смо тада, у извесној мери, и остваривали. Не само обављајући послове за војску. Наши радници ангажовани су у иностранству, у изградњи многих објеката које друге грађевинске фирме, објективно, нису могле да изведу. У Ираку, Алжиру и Замбији, осамдесетих година, градили смо резиденције, командна места јединица високе заштите и потпуне аутономије, објекте инфраструктуре, аеродроме, путеве, школске центре, полигоне складишта... Деведесетих година смо и у Србији градили цивилне стамбене и инфраструктурне објекте, попут гасовода и резервоара

за воду у Инђији, стамбених зграда у Филмском граду и Дурмиторској улици, или на Бежанијској коси, у Београду, обилазнице аутопута око Ниша... Упркос свему томе, почетак новог века није обећавао ништа добро. Били смо принуђени на непопуларне мере, на отпуштање и превремено пензионисање радника. Прошле године смањили смо, изменом формације, број радних места на око 180. По разном основу отпуштено је 159 радника, а за отпремнине (12 бруто плата по раднику) исплаћено је, из прихода установе, око 60 милиона динара. Срећом, то време је иза нас. Сада нас очекује пријем нових производних радника.

Монтажне куће

Наде које запослени полажу у ново руководство и подршку Министарства одбране нису без основа. Поред послова које последњих година завршавају на неколико градилишта у Србији, војни неимари већ планирају и реализацију бројних обавеза у наредном периоду. Један од опсежнијих задатака, чије остваривање се очекује с пролећем 2012. године, свакако је изградња монтажних кућа у околини Ваљева. Делови тих стамбених објеката у низу већ се израђују у Погону за прераду дрвета у Шапцу.

– Тај погон је у саставу ВГУ од 1994. године – каже инжењер Раденко Сузић. – Намењен је за прераду дрвета, од сировине до финалног производа. Тамо је запослено 15 радника, а у случају повећаног обима послова, чему се сви с правом надамо, запошљавамо потребан број радника по уговору. Све наше будуће послове и веома велики ангажман који, уз подршку Министарства одбране, с правом очекујемо у наредном периоду, видимо, пре свега, као признање за резултате постигнуте током последње три године. Ми смо 2009. године у бази „Југ“ изградили више од 70 одсто објеката ниско и високо градње, прошле и ове године смо, између осталог, изградили складишне објекте на аеродрому у Батајници, Краљеву, подигли смо антенске стубове у бази „Југ“, у Лаћевцима и у касарни „Живојин Мишић“, оправили неколико објеката за складиштење убојних средстава и стамбених зграда

Будући изглед монтажног насеља

Развојни пут ВГУ „Београд“

Формирана је 1948. године под именом „226. фортификацијско технички одред“. Од 1954. назив је „226. инжењеријски одред“, да би 1964. године опет променила име у „813. инжењеријски полигон“. Тада већ има више од 2.000 запослених.

Две деценије касније Полигон постаје Војноинжењеријско грађевинска установа „Неретва“ са 1.200 запослених. Војнограђевинска установа постаје 1994. године, када у њој остаје 840 радника.

у касарнама... То су послови које смо завршили у року, веома квалитетно и зато очекујемо наставак успешне сарадње с инвеститором.

Планови

Да би се амбициозни планови и остварили, у менаџменту Војнограђевинске установе истичу потребу занавлања постојеће механизације. Из прихода Установе планирана су средства за набавку 17 моторних возила и грађевинских машина чије се ангажовање очекује већ на пролеће следеће године, на бројним градилиштима на којима ће војни неимари наставити да доказују своје умеће. Амбициозни менаџмент планира ангажовање Установе и на новим пословима, попут израде грађевинске столарије и браварије од дрвета, алуминијума, челика и ПВЦ, радионичку израду и изградњу монтажних кућа, изградњу и одржавање система интегралне техничке заштите, видео надзора, рачунарских мрежа...

– Верујемо да ћемо ускоро моћи активније да наступимо на цивилном тржишту у земљи и иностранству. Планирамо оспособљавање Установе за пројектовање и обављање надзора, као и за руковање и одржавање ТЕП-а за цео систем одбране. Тиме бисмо се на велика врата вратили тамо где смо некада били. А били смо лидер у изградњи подземних објеката, аеродрома, складишта, полигона, касарнских зграда, саобраћајница и друге инфраструктуре. Војнограђевинска установа „Београд“ с правом има водећу улогу у изградњи подземних и надземних војних објеката за заштиту људства и ратне технике, командних места, касарни, школских центара, тунела, аеродрома и хелидрома, стрелишта, телекомуникационих објеката, бетонске галантерије... Нема разлога да тако не буде и у будуће – каже Раденко Сузић. ■

Душан ГЛИШИЋ

Дечји вршић на Божанијској коси

СЕМИНАР О СТРАТЕГИЈСКОМ ПЛАНИРАЊУ ОДБРАНЕ

Семинар о стратегијском планирању одбране реализовали су експерти Министарства одбране и спорта Аустрије, које је предводио пуковник Рудолф Зауер, начелник Одсека за развој мултинационалног концепта. Аустријску делегацију примио је државни секретар др Зоран Јефтић.

Семинару, којим је руководио начелник Управе за стратегијско планирање генерал-мајор др Божидар Форца, присуствовало је око 40 припадника Министарства одбране и Војске Србије.

Петочлани експертски тим из Министарства одбране и спорта Аустрије упознао је припаднике Министарства одбране и Војске Србије са процедурама израде стратешких докумената и њиховом прилагођавању захтевима Европске уније, као и о наученим лекцијама и потребним способностима Оружаних снага по стандардима ЕУ и НАТО. ■

ИСКУСТВА ПОРТУГАЛА У МИРОВНИМ МИСИЈАМА

Португалски потпуковник Амаро Хозе Замбужо Карпуља говорио је на семинару у Центру за мировне операције о искуствима Оружаних снага Португала у мултинационалним операцијама. Семинар је отворио начелник Центра за мировне операције пуковник Јелесије Радивојевић.

Била је то прилика да се припадници Војске Србије упознају са досадашњим искуствима и тренутним ангажовањем Оружаних снага Португала у мултинационалним операцијама широм света. ■

СКУПШТИНА КЛУБА ГЕНЕРАЛА И АДМИРАЛА СРБИЈЕ

На седмој годишњој скупштини Клуба генерала и адмирала Србије, поводом 70 година од устанка народа Србије и борбе против фашизма, додељене су захвалнице за сарадњу и допринос раду те организације почасном председнику и председнику СУБНОР Србије генералу у пензији Славку Поповићу и проф. др Миодрагу Зечевићу.

Председник Скупштине Клуба генерала и адмирала Србије генерал-потпуковник у пензији Љубиша Стојимировић упознао је чланове са активностима тог удружења у 2011. години. Том приликом усвојен је и програм рада Клуба за наредну годину. Један од главних циљева за 2012. биће издавање књиге „Библиографски речник генерала и адмирала Србије“ у периоду од 1981. до 2010. године. ■

С. К.